

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
93/C 124/01	Ecu	1
93/C 124/02	Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre	2
93/C 124/03	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3831/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for visse industrivarer med oprindelse i udviklingslande (forlænget for 1993 ved Rådets forordning (EØF) nr. 3917/92 af 21. december 1992)	3
93/C 124/04	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande (forlænget for 1993 ved Rådets forordning (EØF) nr. 3917/92 af 21. december 1992)	4
93/C 124/05	Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande (forlænget, for 1993, ved forordning (EØF) nr. 3917/92)	5
93/C 124/06	Statsstøtte — C 8/90 — Italien	5

Domstolen

DOMSTOLEN

93/C 124/07	Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. april 1993 i sag C-25/91, Pesqueras Echebasta SA mod Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber (<i>Fiskeri — fællesskabsstøtte til bygning af et fiskerfartøj — forordning (EØF) nr. 4028/86</i>)	6
93/C 124/08	Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. april 1993 i de forenede sager C-31/91 til C-44/91, SpA Alois Lageder m.fl. mod Amministrazione delle finanze dello Stato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte di Cassazione) (<i>Vin — k.v.b.d. — DOC- og DOCG-betegnelse — foreløbig liste — monetære udligningsbeløb — fejl begået af den nationale forvaltning — forældelse — berettiget forventning</i>)	6
93/C 124/09	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. april 1993 i sag C-136/91, Findling Wälzlager Handelsgesellschaft mbH mod Hauptzollamt Karlsruhe (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg) (<i>Antidumpingtold — fortolkning af artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 374/87</i>)	7
93/C 124/10	Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 1. april 1993 i sag C-256/91, Emsland-Stärke GmbH mod Oberfinanzdirektion München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) (<i>Den Fælles Toldtarif — Den Kombinerede Nomenklatur — stivelsesprodukt</i>)	7
93/C 124/11	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. april 1993 i de forenede sager C-260/91 og C-261/91, Diversinte SA og Iberlacta SA mod Administración Principal de Aduanas e Impuestos Especiales de la Junquera (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Económico Administrativo Central, Madrid) (<i>Løvligheden af den tilbagevirkende gyldighed af afgiften på visse former for mælkepulver fra Spanien</i>)	8
93/C 124/12	Sag C-62/93: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 1993 af Dioikitiko Protodikeio Athinon i sagen BP Soupergaz A. E. mod den græske stat	8
93/C 124/13	Sag C-67/93: Sag anlagt den 15. marts 1993 af Thomas Keane mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber	9
93/C 124/14	Sag C-69/93: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1992 af Pretura Civile di Roma (Castelnuovo di Porto Afdeling) i sagen Punto Casa SpA mod borgmesteren for Capena Kommune og Capena Kommune	10
93/C 124/15	Sag C-106/93: Sag anlagt den 24. marts 1993 af Thomas Cronin mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber	11
93/C 124/16	Sag C-127/93: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. marts 1993 af Tribunal da Relação de Lisboa i sagen SIVA — Sociedade de Importação de Veículos Automóveis, SA, mod Ministério Público	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
93/C 124/17	Sag C-129/93: Sag anlagt den 30. marts 1993 af James Reidy mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber	11
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS		
93/C 124/18	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 1. april 1993 i sag T-65/89, BPB Industries plc og British Gypsum Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — eksklusive købsaftaler — loyalitetsbetalinger — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — ansvar for overtrædelsen</i>)	12
93/C 124/19	Sag T-28/93: Sag anlagt den 23. marts 1993 af Nedlloyd Lijnen BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	12
93/C 124/20	Slettelse af sag T-24/92	13
93/C 124/21	Slettelse af sag T-28/92	13
93/C 124/22	Slettelse af sag T-48/92	13
II <i>Forberedende retsakter</i>		
Kommissionen		
93/C 124/23	Ændring af forslag til Rådets forordning (EØF) om en erklæring om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net inden for transport	14
93/C 124/24	Ændring af forslag til Rådets forordning (EØF) om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net på området for transport af elektricitet og naturgas	15
93/C 124/25	Ændring af forslag til Rådets forordning om en erklæring om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net inden for telekommunikation	16

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (1)

5. maj 1993

(93/C 124/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgiske francs	40,1996	US-dollars	1,24188
Danske kroner	7,51088	Canadiske dollars	1,58402
Tyske mark	1,95509	Yen	136,607
Græske drakmer	265,799	Schweizerfrancs	1,75415
Spanske pesetas	143,226	Norske kroner	8,27091
Franske francs	6,58630	Svenske kroner	9,05702
Irske pund	0,802143	Finske mark	6,69993
Italienske lire	1811,70	Østrigske schilling	13,7526
Nederlandske gylden	2,19601	Islandske kroner	77,2821
Portugisiske escudos	181,227	Australske dollars	1,77792
Pund sterling	0,790502	Newzealandske dollars	2,29340

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13.00 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles
- angiv eget kendeord
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ecu over fjernskriveren
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk fjernskriver (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1971/89 (EFT nr. L 189 af 4. 7. 1989, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

Gennemsnitspriser og repræsentative priser for bordvinstyper på de forskellige afsætningscentre

(93/C 124/02)

(Fastsat den 4. maj 1993 i henhold til artikel 30, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 822/87)

Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl	Afsætningscentre	ECU pr. % vol/hl
R I		A I	
Heraklion	ingen noteringer	Athènes	ingen noteringer
Patras	ingen noteringer	Heraklion	ingen noteringer
Requena	1,655	Patras	ingen noteringer
Reus	ingen noteringer	Alcázar de San Juan	1,341
Villafranca del Bierzo	ingen noteringer (*)	Almendralejo	1,383
Bastia	ingen noteringer	Medina del Campo	ingen noteringer (*)
Béziers	2,927	Ribadavia	ingen noteringer
Montpellier	2,989	Vilafranca del Penedés	ingen noteringer
Narbonne	ingen noteringer	Villar del Arzobispo	ingen noteringer (*)
Nimes	2,976	Villarobledo	1,466
Perpignan	ingen noteringer	Bordeaux	ingen noteringer
Asti	ingen noteringer	Nantes	ingen noteringer
Firenze	1,550	Bari	ingen noteringer
Lecce	ingen noteringer	Cagliari	ingen noteringer
Pescara	ingen noteringer	Chieti	1,993
Reggio Emilia	ingen noteringer (*)	Ravenna (Lugo, Faenza)	1,860
Treviso	ingen noteringer	Trapani (Alcamo)	ingen noteringer
Verona (for de lokale vine)	ingen noteringer	Treviso	ingen noteringer
Repræsentativ pris	2,807	Repræsentativ pris	1,706
R II			
Heraklion	ingen noteringer		
Patras	ingen noteringer		
Calatayud	ingen noteringer		
Falset	ingen noteringer		
Jumilla	ingen noteringer (*)		
Navalcarnero	ingen noteringer (*)		
Requena	ingen noteringer		
Toro	ingen noteringer (*)		
Villena	ingen noteringer (*)		
Bastia	ingen noteringer	A II	
Brignoles	ingen noteringer	Rheinfalz (Oberhaardt)	31,149
Bari	ingen noteringer	Rheinhessen (Hügelland)	30,533
Barletta	ingen noteringer	Vindyrkningsområdet ved	
Cagliari	ingen noteringer	Mosel i Luxembourg	ingen noteringer (*)
Lecce	ingen noteringer	Repræsentativ pris	30,880
Taranto	ingen noteringer		
Repræsentativ pris	ingen noteringer (*)		
	ECU/HL	A III	
		Mosel-Rheingau	ingen noteringer
R III		Vindyrkningsområdet ved	
Rheinfalz-Rheinhessen		Mosel i Luxembourg	ingen noteringer
(Hügelland)	ingen noteringer (*)	Repræsentativ pris	ingen noteringer

(*) Notering, som lades ude af betragtning i henhold til artikel 10 i forordning (EØF) nr. 2682/77.

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3831/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for visse industrivarer med oprindelse i udviklingslande (forlænget for 1993 ved Rådets forordning (EØF) nr. 3917/92 af 21. december 1992)

(93/C 124/03)

I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3831/90⁽¹⁾, forlænget for 1993 ved forordning (EØF) nr. 3917/92⁽²⁾, skal Kommissionen hermed meddele, at følgende faste mængder til nulsats er opbrugt:

Løbenummer	Varebeskrivelse	Oprindelse	Fast mængde til nulsats	Dato for fuldstændig udnyttelse
10.0930	Knibtænger, bidetænger, niptænger, pincetter og lignende værktøj	Kina	2 205 000	24. 3. 1993
10.0980 (1. 1. — 30. 6. 1993)	Luftpumper, vakuumpumper, luft- og andre gaskompressorer	Brasilien	4 267 000	29. 3. 1993
10.1051	Pladetallerkener, pladespillere, kassetpillere og andre lydengivere, uden indbygget lydoptager Magnetiske båndoptagere og andre lydoptagere, også med indbygget lydengiver, med undtagelse af kinematografiske lydoptagere	Sydkorea	8 104 000	1. 4. 1993
10.1130	Stel og indfatning til briller, beskyttelsesbriller o.lign. samt dele dertil	Sydkorea	3 812 000	26. 3. 1993

For indførsel ud over disse beløb erlægges den normale told i henhold til Den Fælles Toldtarif.

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 396 af 31. 12. 1992, s. 1.

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande (forlænget for 1993 ved Rådets forordning (EØF) nr. 3917/92 af 21. december 1992)

(93/C 124/04)

I henhold til artikel 15, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3832/90 ⁽¹⁾, forlænget for 1993 ved forordning (EØF) nr. 3917/92 ⁽²⁾, skal Kommissionen meddele, at følgende lofter er nået:

Løbenummer	Kategori	Oprindelse	Loftets størrelse
40.0010	1	Indonesien	2 261 T
40.0070	7	Brasilien	972 000 stk.
40.0140	14	Indonesien	46 000 stk.
40.0200	20	Thailand	232 T
40.0270	27	Thailand	260 000 stk.
40.0290	29	Pakistan	124 000 stk.
40.0290	29	Thailand	124 000 stk.
40.0340	34	Brasilien	8 T
40.0385	38B	Filippinerne	1 T
40.0470	47	Bulgarien	8 T
40.0610	61	Pakistan	48 T
40.0660	66	Indonesien	23 T
40.0660	66	Indien	23 T
40.0680	68	Indonesien	91 T
40.0740	74	Indonesien	67 000 stk.
40.0750	75	Thailand	10 000 stk.
40.0770	77	Kina	10 T
40.0830	83	Pakistan	60 T
40.0830	83	Indonesien	60 T
40.0850	85	Indien	1 T
40.0910	91	Rumænien	35 T
40.0910	91	Hongkong	14 T
40.0970	97	Filippinerne	22 T
40.1100	110	Hongkong	14 T
40.1110	111	Thailand	4 T
40.1120	112	Thailand	33 T
40.1120	112	Malaysia	33 T
42.1360	136	Indien	121 T

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990.

⁽²⁾ EFT nr. L 396 af 31. 12. 1992

Meddelelse fra Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 3832/90 af 20. december 1990 om anvendelse af generelle toldpræferencer i 1991 for tekstilvarer med oprindelse i udviklingslande (forlænget, for 1993, ved forordning (EØF) nr. 3917/92)

(93/C 124/05)

I henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3832/90 ⁽¹⁾, forlænget, for 1993, ved forordning (EØF) nr. 3917/92 ⁽²⁾, skal Kommissionen meddele, at følgende faste mængder til nulsats er opbrugt:

Løbenummer	Kategori	Oprindelse	Fast mængde til nulsats	Dato for fuldstændig udnyttelse
40.0180	18	Sydkorea	22 tons	19. 3. 1993
40.0410	41	Mexico	750 tons	17. 3. 1993

For indførsel ud over disse mængder/beløb er erlægges den normale told i henhold til Den Fælles Toldtarif.

⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. L 396 af 31. 12. 1992, s. 1.

STATSSTØTTE

C 8/90

Italien

(93/C 124/06)

(Artikel 92 til 94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)

Kommissionens meddelelse i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, stilet til de andre medlemsstater og øvrige interesserede vedrørende foranstaltninger til fordel for den industri, der forarbejder pelagiske fiskearter i regionen Emilia-Romagna

Kommissionen har ved nedenstående skrivelse givet den italienske regering meddelelse om sin beslutning om at afslutte den procedure, der blev indledt den 28. marts 1990 ⁽¹⁾.

»Ved skrivelse nr. SG(90) D/21953 af 14. maj 1990 blev den italienske regering underrettet om Kommissionens beslutning om at indlede undersøgelsesproceduren efter EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, over for de pågældende støtteforanstaltninger. Ved skrivelse af 12. juni 1990 fremsendte de italienske myndigheder deres svar til Kommissionen.

Kommissionen har gennemgået den pågældende støtteordning på baggrund af artikel 92 og de følgende artik-

ler i EØF-Traktaten og retningslinjerne for gennemgangen af national støtte til fiskeri- og akvakultursektorerne ⁽²⁾, ifølge hvilke visse betingelser skal være overholdt, for at en sådan støtte kan betragtes som forenelig med det fælles marked.

Kommissionen kan meddele de italienske myndigheder, at den ikke har indvendinger mod ydelsen af ovennævnte støtte. Kommissionen opfordrer de italienske myndigheder til at indsende en rapport om anvendelsen af den pågældende støtte. Kommissionen forbeholder sig ret til at ændre sin beslutning, hvis den konstaterer forhold, der er uforenelige med fællesskabsretten.«

⁽¹⁾ EFT nr. C 147 af 16. 6. 1990, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 152 af 17. 6. 1992.

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 1. april 1993

i sag C-25/91, Pesqueras Echebaster SA mod Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber ⁽¹⁾

(Fiskeri — fællesskabsstøtte til bygning af et fiskerfartøj — forordning (EØF) nr. 4028/86)

(93/C 124/07)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-25/91, Pesqueras Echebaster SA, Bermeo (Spanien), ved advokat Antonio Ferrer Lopez, Vizcaya, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Harles, 4, avenue Marie-Thérèse, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuld-mægtiget: Francisco José Santaolalla), hvori der er nedlagt påstand om, at Domstolen fastslår, at Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har tilsidesat Traktaten, idet den har undladt at udstede en retsakt til sagsøgeren, der ikke er en henstilling eller en udtalelse, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, J. L. Murray, og dommerne, G. F. Mancini og F. A. Schockweiler; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 1. april 1993 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Sagsøgte *frifindes*.

2. Sagsøgeren *betaler sagens omkostninger*.

⁽¹⁾ EFT nr. C 50 af 26. 2. 1991.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 1. april 1993

i de forenede sager C-31/91 til C-44/91, SpA Alois Lageder m.fl. mod Amministrazione delle finanze dello Stato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte di Cassazione) ⁽¹⁾

(Vin — k.v.b.d. — DOC- og DOCG-betegnelse — foreløbig liste — monetære udligningsbeløb — fejl begået af den nationale forvaltning — forældelse — berettiget forventning)

(93/C 124/08)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-31/91—C-44/91, angående fjorten anmodninger, som Corte di Cassazione i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager SpA Alois Lageder, SRL Divit (tidligere Vinexport SpA), Ditta Josef Nidermayr, SpA Schenk, Ditta Josef Brigl, SRL W. Walch, SpA Castello Rametz, SRL Cooperative Cavit, Cantina Vini J. Hofstätter Sas, Ditta Alton Lindner, SNC H. Mumelter e C., SpA Girelli, SNC Josef Stimpfl, Azienda Vinicola Liberio Todesca mod Amministrazione delle finanze dello Stato, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1311/73 af 16. maj 1973 om den foreløbige liste over k.v.b.d. såvel som identifikation af disse vine i ledsagedokumenter ⁽²⁾, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. C. Rodríguez Iglesias, og dommerne, R. Joliet og D. A. O. Edward; generaladvokat: M. Darmon; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 1. april 1993 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1311/73 af 16. maj 1973 om den foreløbige liste over k.v.b.d. såvel som identifikation af disse vine i ledsagedokumenter skal fortolkes således, at alene vinene under *denominazione di origine controllata (DOC) og denominazione di origine controllata e garantita (DOCG)* i Italien, og i forordningens gyldighedsperiode (22. maj til

⁽¹⁾ EFT nr. C 56 af 5. 3. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 132 af 19. 5. 1973, s. 20.

31. august 1973), kunne gøre krav på benævnelsen k.v.b.d.

2. I mangel af gyldige EF-bestemmelser i det for hovedsagen relevante tidsrum påhviler det den nationale ret at anvende de interne retsfor skrifter vedrørende forældelse af krav på eksportafgifter, der fejlagtigt, som følge af en fejl begået i den nationale forvaltning, ikke blev opkrævet, forudsat at disse forskrifter anvendes ensartet på nationale og EF-retlige skyldforhold, og forudsat at de ikke berører fællesskabsrettens anvendelsesområde og gennemslagskraft.
3. Den nationale myndighed, som er kompetent til at udstede ledsagedokumenterne VA2 for de vine, der har opnået betegnelsen k.v.b.d. i medfør af den fælles markedsordning for vin, er pligtige at overholde princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Såfremt et ledsagedokument VA2 er blevet udstedt af en inkompetent national myndighed, som på grundlag af en fejlagtig fortolkning af de gældende EF-bestemmelser ikke har opkrævet de deri fastsatte monetære udligningsbeløb, kan der dog ikke være blevet stiftet en berettiget forventning hos nogen af de berørte parter, uanset om disse måtte have været i god tro.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 1. april 1993

i sag C-136/91, Findling Wälzlager Handelsgesellschaft mbH mod Hauptzollamt Karlsruhe (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg) ⁽¹⁾

(Antidumpingtold — fortolkning af artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 374/87)

(93/C 124/09)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-136/91, angående en anmodning, som Finanzgericht Baden-Württemberg i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Findling Wälzlager Handelsgesellschaft mbH mod Hauptzollamt Karlsruhe, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 374/87 af 5. februar 1987 om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, og om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af

lejhuse med oprindelse i Japan ⁽²⁾, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af dommer R. Joliet, som fungerende afdelingsformand, og dommerne, J. C. Moitinho de Almeida og F. Grévisse; generaladvokat: W. Van Gerven; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 1. april 1993 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Skemaet i artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 374/87 af 5. februar 1987 om endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, og om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af lejhuse med oprindelse i Japan, skal fortolkes således, at det er tilstrækkeligt for at anvende de individuelle sats for antidumpingtold, som er anført i skemaets tredje kolonne ad nr. 1 til 7, at det er godtgjort, at lejhusedene er fremstillet af eller for den virksomhed, som svarer til den virksomhed, som nævnes i »eksportør«-kolonnen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 35 af 6. 2. 1987, s. 32.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 1. april 1993

i sag C-256/91, Emsland-Stärke GmbH mod Oberfinanzdirektion München (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof) ⁽¹⁾

(Den Fælles Toldtarif — Den Kombinerede Nomenklatur — stivelsesprodukt)

(93/C 124/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser).

I sag C-256/91, angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Emsland-Stärke GmbH mod Oberfinanzdirektion München at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Den Fælles Toldtarif som affattet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif ⁽²⁾, har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. N. Kakouris, og dommerne, M. Díez de Velasco og P. J. G. Kapteyn; generaladvokat: G. Tesaurio; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 1. april 1993 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

⁽¹⁾ EFT nr. C 291 af 8. 11. 1991

⁽²⁾ EFT nr. L 259 af 16. 9. 1991, s. 1.

⁽¹⁾ EFT C nr. 166 af 26. 6. 1991.

Den Fælles Toldtarif — Den Kombinerede Nomenklatur — skal fortolkes således, at et stivelsesprodukt (stivelsesindhold (bestemt ved Ewers metode) 99 vægtprocent eller 81,1 vægtprocent ved forsukringsmetoden; acetylinhold 0,65, henholdsvis 0,67 vægtprocent), som består af umodificeret kartoffelstivelse, tilsat neutraliseret kartoffelstivelsesester, der er befriet for acetaldehyd, og som er beregnet til anvendelse i papir- og tekstilindustrien, men som efter sin beskaffenhed også kan anvendes til konsum, selv om det ikke er tilladt i henhold til levnedsmiddellovgivningen, skal tariferes under underpos. 1108 13 00.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 1. april 1993

i de forenede sager C-260/91 og C-261/91, Diversinte SA og Iberlacta SA mod Administración Principal de Aduanas e Impuestos Especiales de la Junquera (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Económico Administrativo Central, Madrid) (1)

(Lovligheden af den tilbagevirkende gyldighed af afgiften på visse former for mælkepulver fra Spanien)

(93/C 124/11)

(Processprog: spansk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-260/91 og C-261/91, angående anmodninger, som Tribunal Económico Administrativo Central, Madrid, i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende sager Diversinte SA og Iberlacta SA mod Administración Principal de Aduanas e Impuestos Especiales de la Junquera at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende lovligheden af den tilbagevirkende gyldighed af artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 744/87 af 16. marts 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 805/86 om indførelse af en afgift på denatureret skummetmælkspulver fra Spanien og om undtagelse fra forordning (EØF) nr. 1378/86 vedrørende fastsættelse af tiltrædelsesudligningsbeløbene i samhandelen med Spanien (2), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. C. Rodríguez Iglesias, og dommerne, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse og D. A. O. Edward; generaladvokat: C. Gulmann; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 1. april 1993 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 3, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 744/87 af 16. marts 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 805/86 om indførelse af en afgift på denatureret skum-

metmælkspulver fra Spanien og om undtagelse fra forordning (EØF) nr. 1378/86 vedrørende fastsættelse af tiltrædelsesudligningsbeløbene i samhandelen med Spanien er ugyldig, for så vidt som det herved bestemmes, at forordningen anvendes fra den 12. februar 1987.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. januar 1993 af Dioikitiko Protodikeio Athinon i sagen BP Soupergaz A. E. mod den græske stat

(Sag C-62/93)

(93/C 124/12)

Ved kendelse afsagt den 28. januar 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. marts 1993, har Dioikitiko Protodikeio Athinon i sagen BP Soupergaz E. A. mod den græske stat forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Kunne den græske stat på nogen måde
 - a) dels pålægge indførslen af færdige mineralolieprodukter merværdiafgift beregnet på grundlag af den ovennævnte basispris, der afviger fra den pris, der er fastsat i artikel 11 (under punkt A, stk. 1, og punkt B, stk. 1 og 2) i sjette direktiv, der er udstedt af Rådet for De Europæiske Fællesskaber, dels fritage selskaber, som handler med mineralolieprodukter, servicestationer og øvrige detailhandlere fra pligten til at indsende indberetning og således afskære dem fra at fradrage afgiften, jf. stk. 1 og 4 i artikel 37 i lov nr. 1642/1986, og
 - b) i medfør af samme artikels stk. 6 afgiftsfritage transport og oplagring af mineralolieprodukterne, som ikke er knyttet til transporten etc. af de pågældende produkter fra det første bestemmelsessted til et andet kendt sted?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende — dvs. i det tilfælde, at den græske stat ikke havde denne mulighed (denne ret) — spørges der, om bestemmelserne i sjette direktivs artikel 11 (punkt A, stk. 1, og punkt B, stk. 1 og 2) og artikel 17 (stk. 1 og 2) er ubetingede og tilstrækkeligt præcise til, at det sagsøgende selskab kan påberåbe sig dem som trinshøjere retsregler for Dioikitiko Protodikeio, hvor sagen verserer. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, spørges der desuden, om det afgiftspligtige selskab i medfør af disse bestemmelser med tilbagevirkende gyldighed fra den 1. januar 1987 —

(1) EFT nr. C 302 af 22. 11. 1991.

(2) EFT nr. L 75 af 17. 3. 1987, s. 14.

ikrafttrædelsesdatoen for lov nr. 1642/1986 — kan kræve fradrag for afgiften af den ovennævnte omsætning, for hvilken det ikke har fradraget afgifter, samt tilbagebetaling af den afgift, det urigtigt har erlagt på dette grundlag for regnskabsåret 1987.

Sag anlagt den 15. marts 1993 af Thomas Keane mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-67/93)

(93/C 124/13)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. marts 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af Thomas Keane, Corbally, Gurtymadden, Loughrea, County Galway (Irland) ved solicitor Anthony Burke, Mason Hayes & Curran, Dublin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Kronshagen, 12, boulevard de la Foire.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Forordning (EØF) nr. 816/92 (*) annulleres.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning på 280,9 ECU (Ir. £ 268,90) eller et andet beløb, som Domstolen finder passende.
3. Sagsøgte tilpligtes fra den 1. april 1993 at betale rente 8 % p.a. af beløbet i henhold til Courts Act 1981.
4. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Forordning (EØF) nr. 816/92 har to formål, nemlig at forlænge opkrævningen af tillægsafgiften på mælk i en yderligere tolv månedersperiode samt opretholde tilbagebetalingen af en del af referencemængderne, men denne gang uden godtgørelse. Endvidere medfører forordningen, at artikel 1, nr. 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 775/87 (*), som indebærer tilbagebetaling af en ensartet procentdel af referencemængderne, også omfatter andre referencemængder end dem, der er tildelt i henhold til

artikel 5 c, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 804/68 (**).

Sagsøgeren gør gældende, at forordning nr. 816/92 er ugyldig af følgende grunde:

Overtrædelse af EØF-Traktatens artikel 39 og 40

Det anføres, at den måde, hvorpå Rådet har fortsat den midlertidige suspension eller tilbagebetaling af en del af referencemængderne uden godtgørelse, er en åbenbar tilsidesættelse af de formål, der fremgår af EØF-Traktatens artikel 39, stk. 1, litra b), og stk. 2.

Overtrædelse af EØF-Traktatens artikel 190

På grundlag af Rådets afvigelse fra tidligere praksis, idet det har undladt at yde godtgørelse for referencemængder, der tilbagebetales midlertidigt for perioden 1. april 1992 til 31. marts 1993, og hjemmelen for den midlertidige tilbagebetaling af referencemængderne, burde forordning (EØF) nr. 816/92 have indeholdt en begrundelse for denne udeladelse, og det gøres derfor gældende, at forordningen er mangelfuld, fordi den ikke er begrundet og således ikke opfylder kravene i artikel 190.

Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettede forventning

Der har siden 1987 eksisteret en ordning om midlertidig tilbagebetaling af en del af referencemængderne mod godtgørelse. Sagsøgeren anfører, at Rådet — ved uden varsel i forordning (EØF) nr. 816/92 at undlade at yde godtgørelse i mejeriåret 1. april 1992 til 31. marts 1993 — klart og direkte har tilsidesat et trinshøjere princip i fællesskabsretten. Yderligere har sagsøgeren som en direkte følge af Rådets handlinger lidt og lider fortsat et tab, som var forudseeligt. Tabet er endnu større, når de berørte referencemængder ikke er tildelt i henhold til artikel 5 c, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 804/68.

Dernæst tilhører sagsøgeren den gruppe producenter, som er særligt begunstiget i henhold til forordning (EØF) nr. 857/84 (*), og det anføres, at han har en berettiget forventning om, at der ikke gribes ind over for denne begunstigelse på en urimelig måde. Det forhold at der ikke længere ydes godtgørelse er en åbenbar tilsidesættelse af forordningens formål.

(*) EFT nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 83.

(**) EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 5.

(*) EFT nr. 1968 (I), s. 169.

(**) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

Overtrædelse af principperne om beskyttelse af ejendomsretten og retten til at udøve erhvervsvirksomhed

Sagsøgeren har fået forbud mod at anvende sin bedrift i et omfang, der svarer til suspensionen af en del af referencemængderne, og dette anbringende underbygges af, at en del af de tilbagetrukne referencemængder ikke er tildelt i henhold til artikel 5 c, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 804/68. Bedriftens karakter er sådan, at den vanskeligt kan ændres fra mælkeproduktion til anden produktion uden store omkostninger.

Det anføres, at på grund af referencemængdernes karakter og den straf, der pålægges i form af tillægsafgiften, hvis de overskrides, sammen med vanskeligheden ved at anvende bedriften, som danner grundlaget for referencemængderne, til anden produktion, indebærer de yderligere indførte begrænsninger for producenten, nemlig suspensionen eller tilbagetrækningen af en del af referencemængderne uden godtgørelse, samt det forhold, at han på et tidligere tidspunkt udsættes for den straf, som tillægsafgiften udgør, at hans ejendomsret, som er beskyttet af fællesskabsretten, tilsidesættes.

Princippet om retten til at udøve erhvervsvirksomhed er forbundet med ejendomsretten og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Selv om sagsøgeren erkender, at denne grundlæggende rettighed kan pålægges visse begrænsninger i almenhedens interesse, anfører han dog, at karakteren af den i forordning (EØF) nr. 816/92 indeholdte foranstaltning ikke kan begrundes med almenhedens interesse.

Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet

Det anføres, at forordningen intet indeholder, der kan begrunde undladelsen af at yde godtgørelse for den midlertidige suspension eller tilbagetrækning af en del af referencemængderne i mejeriåret 1. april 1992 til 31. marts 1993. Dette fremgår navnlig, hvis forordningen sammenlignes med de tidligere gældende bestemmelser. Det gøres derfor gældende, at der er blevet lagt en uforholdsmæssig byrde på sagsøgeren på grund af denne foranstaltning, som bør erklæres ugyldig som værende i strid med proportionalitetsprincippet.

Tilsidesættelse af lighedsgrundsætningen

Anvendelsen af en midlertidig suspension eller tilbagetrækning af en del af referencemængderne med en ensartet sats uden godtgørelse har større virkninger for producenterne end suspension eller tilbagetrækning med en fastsat godtgørelsessats; disse virkninger føles så meget desto stærkere for en producent som sagsøgeren, der også underkastes tilbagetrækning af referencemængder, der ikke er tildelt i henhold til artikel 5 c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68, og som han har fået tildelt på grund af sit tilhørsforhold til en særlig gruppe.

Det gøres gældende, at på grund af den særlige situation i Irland i forhold til andre medlemsstater, for så vidt angår mælk og mejeriprodukter, og den lid, som irske producenter sætter til mejerisektoren, er situationen en anden for dem end for producenter i andre medlemsstater, og at foranstaltningen i den anfægtede forordning har andre virkninger for irske producenter end for producenter i de øvrige medlemsstater. Foranstaltningen diskriminerer sagsøgeren, hvorfor den udgør en tilsidesættelse af lighedsgrundsætningen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 16. december 1992 af Pretura Civile di Roma (Castelnuovo di Porto Afdeling) i sagen Punto Casa SpA mod borgmesteren for Capena Kommune og Capena Kommune

(Sag C-69/93)

(93/C 124/14)

Ved kendelse afsagt den 16. december 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 12. marts 1993, har Pretura Civile di Roma i sagen Punto Casa SpA mod borgmesteren for Capena Kommune og Capena Kommune forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Udgør en national bestemmelse, hvorefter detailforretninger (medmindre de handler med nærmere angivne varer) ikke må holde åbent om søndagen, mens det ikke er forbudt at arbejde om søndagen, og søndagslukning som sanktion pålægges de forretninger, der har overtrådt ovennævnte forpligtelse, hvilket medfører et mærkbart faldende salg i nævnte forretninger, herunder salget af produkter fremstillet i andre EF-stater med en deraf følgende nedgang i importen fra disse stater:
 - a) en foranstaltning, der med hensyn til sine konsekvenser har tilsvarende virkning som en indførselsrestriktion i henhold til Rom-Traktatens artikel 30 og de efterfølgende fællesskabsbestemmelser, der er udstedt i medfør af de i nævnte artikel fastlagte principper
 - b) et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, eller
 - c) en foranstaltning, der ikke står i et rimeligt forhold til det mål, der forfølges med den nationale bestemmelse

når det lægges til grund, at

- der i supermarkederne normalt sælges flere varer fra andre EF-stater end i mindre og mellemstore forretninger, og
 - den omsætning, supermarkederne har om søndagen, ikke kan udlignes ved køb, som kunderne i stedet foretager på andre af ugens dage, da disse foretages i forretninger, som hovedsagelig forsyner sig hos indenlandske producenter?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønskes det oplyst, om den i henhold til ovennævnte nationale bestemmelse truffene foranstaltning falder ind under de undtagelser fra artikel 30, der er fastsat i Rom-Traktatens artikel 36, eller under andre undtagelsesbestemmelser i fællesskabsretten?

Sag anlagt den 24. marts 1993 af Thomas Cronin mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-106/93)

(93/C 124/15)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. marts 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af Thomas Cronin, Ardmore, Waterford (Irland) ved solicitor Anthony Burke, Mason Hayes & Curran, Dublin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Kronshagen, 12, boulevard de la Foire.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Forordning (EØF) nr. 816/92 ⁽¹⁾ annulleres.
2. Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning på 535,2 ECU (Ir. £ 512,33) eller et andet beløb, som Domstolen finder passende.
3. Sagsøgte tilpligtes fra den 1. april 1993 at betale rente 8 % p. a. af beløbet i henhold til Courts Act 1981.
4. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-67/93 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 83.

⁽²⁾ Se side 9 i dette Tidende.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 12. marts 1993 af Tribunal da Relação de Lisboa i sagen SIVA — Sociedade de Importação de Veículos Automóveis, SA, mod Ministério Público

(Sag C-127/93)

(93/C 124/16)

Ved kendelse afsagt den 12. marts 1993, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. marts 1993, har Tribunal da Relação de Lisboa i sagen SIVA — Sociedade de Importação de Veículos Automóveis, SA, mod Ministério Público forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- Er klausulen i den nye forhandlerkontrakts artikel 4, stk. 2, . . . , der bestemmer, at »forhandleren må ikke udstrække salg eller service til at omfatte andre konkurrerende mærker eller produkter, som er omfattet af kontrakten«, gyldig, når henses til EØF-Traktatens artikel 85, stk. 3, og forordning (EØF) nr. 123/85?
- Er den handelsmæssige praksis, som er kommet til udtryk i rundskrivelsen af juni 1988 . . . , mellem tiltalte og forhandlerne, og som består i at forbyde, at forhandlerne hos tredjemænd køber reservedele, som tiltalte er i stand til at levere, gyldig?

Sag anlagt den 30. marts 1993 af James Reidy mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-129/93)

(93/C 124/17)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 30. marts 1993 anlagt sag mod Rådet for De Europæiske Fællesskaber af James Reidy, Carrowreagh, Cooper, Tubbercurry, County Sligo (Irland) ved solicitor Anthony Burke, Mason Hayes & Curran, Dublin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Kronshagen, 12, boulevard de la Foire.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Forordning (EØF) nr. 816/92 ⁽¹⁾ annulleres.

⁽¹⁾ EFT nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 83.

2. Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning på 943,8 ECU (Ir. £ 903,47) eller et andet beløb, som Domstolen finder passende.

3. Sagsøgte tilpligtes fra den 1. april 1993 at betale rente 8 % p. a. af beløbet i henhold til Courts Act 1981.

4. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag C-67/93 (1).

(1) Se side 9 i dette Tidende.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 1. april 1993

i sag T-65/89, BPB Industries plc og British Gypsum Limited mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (1)

(Konkurrence — misbrug af dominerende stilling — eksklusive købsaftaler — loyalitetsbetalinger — påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne — ansvar for overtrædelsen)

(93/C 124/18)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag T-65/89, BPB Industries plc, Slough (Det Forenede Kongerige), og British Gypsum Limited, Nottingham (Det Forenede Kongerige), ved advokat Michel Waelbroeck, Bruxelles, og solicitor Gordon Boyd Buchanan Jeffrey og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt & Harles, 4, avenue Marie-Thérèse, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: først Norbert Koch og Ida Langermann, siden Julian Currall og Berend Jan Drijber), støttet af Kongeriget Spanien ved Javier Conde de Saro og Rosario Silva de Lapuerta og med valgt adresse i Luxembourg på Den Spanske Ambassade, 4-6, boulevard Emmanuel Servais, og af Iberian Trading (UK) Limited, London, ved solicitors John E. Pheasant og Simon W. Polito og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 8, rue Zithe, angående annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning 89/22/EØF af 5. december 1988 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 86 (IV/31.900 — BPB Industries plc (2)), har Retten (Anden Afdeling), sammensat af præsidenten,

J. L. Cruz Vilaça, og dommerne A. Saggio og C. P. Briët; justissekretær: H. Jung, den 1. april 1993 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. Artikel 2 i Kommissionens beslutning 89/22/EØF af 5. december 1988 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 86 (IV/31.900 — BPB Industries plc), annulleres, for så vidt som den vedrører juli 1985.

2. I øvrigt frifindes sagsøgte.

3. Sagsøgerne betaler sagens omkostninger, herunder intervenienten Iberians.

4. Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

Sag anlagt den 23. marts 1993 af Nedlloyd Lijnen BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-28/93)

(93/C 124/19)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 23. marts 1993 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Nedlloyd Lijnen BV, Rotterdam, ved advokat T. R. Ottervanger, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat C. Zeyen, 4, rue de l'Avenir.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

i) Den til sagsøgeren rettede beslutning (IV/32.448 og 32.450) af 23. december 1992 annulleres eller erklæres ugyldig, helt eller delvis.

ii) Den bøde, der er pålagt sagsøgeren, ophæves eller nedsættes.

(1) EFT nr. C 81 af 1. 4. 1989.

(2) EFT nr. L 10 af 13. 1. 1989, s. 50.

iii) Der træffes sådanne foranstaltninger, som Retten finder passende.

iv) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer i det væsentlige til dem, der er påberåbt i sagerne T-24/93, T-25/93 og T-26/93.

Slettelse af sag T-24/92 ⁽¹⁾

(93/C 124/20)

Ved kendelse af 1. april 1993 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-24/92, Langnese-Iglo GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 121 af 13. 5. 1992.

Slettelse af sag T-28/92 ⁽¹⁾

(93/C 124/21)

Ved kendelse af 1. april 1993 har formanden for Første Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-28/92, Schöller Lebensmittel GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 138 af 28. 5. 1992.

Slettelse af sag T-48/92 ⁽¹⁾

(93/C 124/22)

Ved kendelse af 1. april 1993 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-48/92, Cetin Tarlan mod Det Økonomiske og Sociale Udvalg, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT nr. C 187 af 24. 7. 1992.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændring af forslag til Rådets forordning (EØF) om en erklæring om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net inden for transport ⁽¹⁾

(93/C 124/23)

KOM(93) 115 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 16. april 1993)

Foranlediget af Europa-Parlamentets udtalelse på dets møde den 20. november 1992 og af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse på dets møde den 1. juli 1992 om forslaget til Rådets forordning (EØF) om en erklæring om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net inden for transport samt med hjemmel i artikel 149, stk. 3, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, har Kommissionen besluttet at ændre ovennævnte forslag som følger:

- 5. betragtning ændres således:
 - »fællesskabsinstitutionernes vilje til at fremme og lette gennemførelsen af projekter, der er af europæisk interesse og socio-økonomisk fordelagtige, vil kunne lette den private finansiering af sådanne projekter;«
- der indføres en ny betragtning mellem 9. og 10. betragtning:
 - »erklæringen kan dog altid inddrages i vurderingen af, om det pågældende projekt kan få støtte på grundlag af et EF-finansieringsinstrument eller i henhold til foranstaltninger, der er vedtaget af medlemsstaterne;«
- artikel 2 suppleres med følgende nye stykke:
 - »Hvor der er udstedt en sådan erklæring, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med beføjelser og bestemmelser for det pågældende instrument, om der kan ydes støtte på grundlag af et af Fællesskabets finansieringsinstrumenter.«
- Artikel 3 suppleres med følgende nye artikel 3a:
 - »Artikel 3a

Både den berørte medlemsstat, de regionale og lokale myndigheder og en eller flere projektledere kan anmode om, at der udstedes en erklæring om europæisk interesse for et projekt.«
- artikel 4, stk. 3 og 4, ændres således:
 - »Finder den, at dette er tilfældet, opfordrer den de berørte medlemsstater til at fremsætte deres bemærkninger inden tre måneder.

For at give andre berørte parter lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger offentliggør Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ligeledes en beskrivelse af projektet, dets hovedtræk og en vurdering af, hvorvidt det vil kunne opnå en erklæring om europæisk interesse. De pågældende har en frist på to måneder fra offentliggørelsesdatoen til at forelægge Kommissionen deres eventuelle bemærkninger.«

- Artikel 5, stk. 2, ændres således:
 - »Kommissionen afgør efter proceduren i artikel 6 inden for en frist på seks måneder fra det tidspunkt, hvor et projekt er forelagt Kommissionen, på grundlag af betingelserne i bilaget, om et projekt kan opnå erklæringen om europæisk interesse. Fristen kan forlænges, når omstændighederne taler for det.«
- Artikel 7 suppleres med følgende nye artikel 7a:
 - »Artikel 7a

Kommissionen meddeler hvert år Europa-Parlamentet, for hvilke projekter der er udstedt en erklæring om europæisk interesse, og hvilke projekter der er blevet afvist med begrundelse for afvisningen.«
- Første afsnit i bilaget ændres således:
 - »1. Projektet skal have direkte positive virkninger i Fællesskabet. Der kan også ansøges om en erklæring af europæisk interesse for projekter, der både vedrører Fællesskabet og et eller flere tredjelande.«
- Andet afsnit i bilaget ændres således:
 - »2. Projektet skal være klart beskrevet og defineret i alle aspekter (dets art og indhold, formål og forventede økonomiske og sociale fordele, deltagere, fremtidige brugere, berørte befolkningsgrupper og lokalsamfund, gennemførelsessted, tidsplan for iværksættelsen, tekniske specifikationer og andre relevante oplysninger).«

(¹) EFT nr. C 71 af 20. 3. 1992, s. 7.

Ændring af forslag til Rådets forordning (EØF) om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net på området for transport af elektricitet og naturgas⁽¹⁾

(93/C 124/24)

KOM(93) 115 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 16. april 1993)

Foranlediget af Europa-Parlamentets udtalelse på dets møde den 20. november 1992 og af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse på dets møde den 1. juli 1992 om forslaget til Rådets forordning (EØF) om en erklæring om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net på området for transport af elektricitet og naturgas samt med hjemmel i artikel 149, stk. 3, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, har Kommissionen besluttet at ændre ovennævnte forslag som følger:

— 4. betragtning ændres således:

»fællesskabsinstitutionernes vilje til at fremme og lette gennemførelsen af projekter, der er af europæisk interesse og socio-økonomisk fordelagtige, vil kunne lette den private finansiering af sådanne projekter;«

— der indføjes en ny betragtning mellem 8. og 9. betragtning:

»erklæringen kan dog altid inddrages i vurderingen af, om det pågældende projekt kan få støtte på grundlag af et EF-finansieringsinstrument eller i henhold til foranstaltninger, der er vedtaget af medlemsstaterne;«

— artikel 2 suppleres med følgende nye stykke:

»Hvor der er udstedt en sådan erklæring, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med beføjelser og bestemmelser for det pågældende instrument, om der kan ydes støtte på grundlag af et af Fællesskabets finansieringsinstrumenter.«

— Artikel 3 suppleres med følgende nye artikel 3a:

»Artikel 3a

Både den berørte medlemsstat, de regionale og lokale myndigheder og en eller flere projektledere kan anmode om, at der udstedes en erklæring om europæisk interesse for et projekt.«

— Artikel 4, stk. 3 og 4, ændres således:

»Finder den, at dette er tilfældet, opfordrer den de berørte medlemsstater til at fremsætte deres bemærkninger inden tre måneder.

For at give andre berørte parter lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger offentliggør Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ligeledes en beskrivelse af projektet, dets hovedtræk og en vurdering af, hvorvidt det vil kunne opnå en erklæring om europæisk interesse. De pågældende har en frist på to måneder fra offentliggørelsesdatoen til at forelægge Kommissionen deres eventuelle bemærkninger.«

— Artikel 5, stk. 2, ændres således:

»Kommissionen afgør efter proceduren i artikel 6 inden for en frist på seks måneder fra det tidspunkt, hvor et projekt er forelagt Kommissionen, på grundlag af betingelserne i bilaget, om et projekt kan opnå erklæringen om europæisk interesse. Fristen kan forlænges, når omstændighederne taler for det.«

— Artikel 7 suppleres med følgende to nye stykker:

»Kommissionen meddeler hvert år Europa-Parlamentet, for hvilke projekter der er udstedt en erklæring om europæisk interesse, og hvilke projekter der er blevet afvist med begrundelse for afvisningen.

Kommissionen tager endvidere hensyn til fremskridtene inden for energiinfrastrukturen, når den fastsætter retningslinjerne for Fællesskabets energipolitik.«

— Første afsnit i bilaget ændres således:

»1. Projektet skal have direkte positive virkninger i Fællesskabet. Der kan også ansøges om en erklæring af europæisk interesse for projekter, der både vedrører Fællesskabet og et eller flere tredjelande.«

— Andet afsnit i bilaget ændres således:

»2. Projektet skal være klart beskrevet og defineret i alle aspekter (dets art og indhold, formål og forventede økonomiske og sociale fordele, deltagere, fremtidige brugere, berørte befolkningsgrupper og lokalsamfund, gennemførelsessted, tidsplan for iværksættelsen, tekniske specifikationer og andre relevante oplysninger).«

⁽¹⁾ EFT nr. C 71 af 20. 3. 1992, s. 9.

Ændring af forslag til Rådets forordning om en erklæring om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net inden for telekommunikation (*)

(93/C 124/25)

KOM(93) 115 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 16. april 1993)

Foranlediget af Europa-Parlamentets udtalelse på dets møde den 20. november 1992 og af Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse på dets møde den 1. juli 1992 om forslaget til Rådets forordning om en erklæring om europæisk interesse til fremme af etableringen af transeuropæiske net inden for telekommunikation samt med hjemmel i artikel 149, stk. 3, i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, har Kommissionen besluttet at ændre ovennævnte forslag som følger:

— 4. betragtning ændres således:

»fællesskabsinstitutionernes vilje til at fremme og lette gennemførelsen af projekter, der er af europæisk interesse og socio-økonomisk fordelagtige, vil kunne lette den private finansiering af sådanne projekter;«

— der indføjes en ny betragtning mellem 8. og 9. betragtning:

»erklæringen kan dog altid inddrages i vurderingen af, om det pågældende projekt kan få støtte på grundlag af et EF-finansieringsinstrument eller i henhold til foranstaltninger, der er vedtaget af medlemsstaterne«

— artikel 2 suppleres med følgende nye stykke:

»Hvor der er udstedt en sådan erklæring, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med beføjelser og bestemmelser for det pågældende instrument, om der kan ydes støtte på grundlag af et af Fællesskabets finansieringsinstrumenter.«

— artikel 3 suppleres med følgende nye artikel 3a:

»Artikel 3a

Både den berørte medlemsstat, de regionale og lokale myndigheder og en eller flere projektledere kan anmode om, at der udstedes en erklæring om europæisk interesse for et projekt.«

— Artikel 4, stk. 3 og 4, ændres således:

»Finder den, at dette er tilfældet, opfordrer den de berørte medlemsstater til at fremsætte deres bemærkninger inden tre måneder.

For at give andre berørte parter lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger offentliggør Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ligeledes en beskrivelse af projektet, dets hovedtræk og en vurdering af, hvorvidt det vil kunne opnå en erklæring om europæisk interesse. De pågældende har en frist på to måneder fra offentliggørelsestidspunktet til at forelægge Kommissionen deres eventuelle bemærkninger.«

— Artikel 5, stk. 2, ændres således:

»Kommissionen afgør efter proceduren i artikel 6 inden for en frist på seks måneder fra det tidspunkt, hvor et projekt er forelagt Kommissionen, på grundlag af betingelserne i bilaget, om et projekt kan opnå erklæringen om europæisk interesse. Fristen kan forlænges, når omstændighederne taler for det.«

— Artikel 7 suppleres med følgende nye artikel 7a:

»Artikel 7a

Kommissionen meddeler hvert år Europa-Parlamentet, for hvilke projekter der er udstedt en erklæring om europæisk interesse, og hvilke projekter der er blevet afvist med begrundelse for afvisningen.«

— Første afsnit i bilaget ændres således:

»1. Projektet skal have direkte positive virkninger i Fællesskabet. Der kan også ansøges om en erklæring af europæisk interesse for projekter, der både vedrører Fællesskabet og et eller flere tredjelande.«

— Andet afsnit i bilaget ændres således:

»2. Projektet skal være klart beskrevet og defineret i alle aspekter (dets art og indhold, formål og forventede økonomiske og sociale fordele, deltagere, fremtidige brugere, berørte befolkningsgrupper og lokalsamfund, gennemførelsessted, tidsplan for iværksættelsen, tekniske specifikationer og andre relevante oplysninger).«

(*) EFT nr. C 71 af 20. 3. 1992, s. 12.